

Sygn. akt **II AKa 53/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Mania SA Piotr Brodniak
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Katarzyny Okomskiej - Misiuny

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r. sprawy

M. S.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt III K 210/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną w punkcie I części dyspozytywnej wyroku karę łączną grzywny określa na 100 (sto) stawek dziennych po 15 (piętnaście) złotych każda stawka;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Piotr Brodniak Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Mania

Sygn. akt II AKa 53/15

UZASADNIENIE

M. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 29 września 2006 r., II K 177/06, za przestępstwo z art. 300 § 2 kk popełnione w okresie od 29 marca 2005 r. do 12 marca 2006 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 15 złotych;

2. Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 7 grudnia 2006 r., II K 282/06, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk popełnione w bliżej nieustalonym miejscu i czasie w 2005 r. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 złotych;

3. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt III K 261/11, za przestępstwo:

- z art. 258 § 1 i 2 kk popełnione od czerwca 2008 r. do 6 grudnia 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z art. 159 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk popełnione w dniu 21 czerwca 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z art. 171 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnione w 2010 r. w nieustalonym dokładnie okresie czasu do 30 kwietnia 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z art. 263 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnione w 2010 r. w nieustalonym dokładnie okresie czasu do 30 kwietnia 2010 r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnione w nieustalonym dokładnie dniu pod koniec kwietnia 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

oraz karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 18 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 487/14 za przestępstwo z art. 159 kk popełnione w dniu 23 maja 2010 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt III K 210/14:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk połączył kary grzywny wymierzone wyrokami opisanymi w punkcie 1 i 2 części wstępnej wyroku i orzekł karę łączną grzywny w wymiarze 138 (stu trzydziestu ośmiu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 3 i 4 części wstępnej wyroku i orzekł karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres pozbawienia wolności skazanego od 7 grudnia 2010 r. do 8 sierpnia 2013 r.;

IV. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności opisanej w punkcie 1 części wstępnej wyroku;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. P. 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych, w tym podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniosła obrońca skazanego, która wydanemu rozstrzygnięciu zarzuciła:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia tj. art. 4, 7, 410, 424 § 1 kpk poprzez ustalenie okoliczności faktycznych sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego tj. nieuwzględnienie wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, a mianowicie postępowania skazanego w czasie 11 miesięcy przebywania na wolności w związku ze zmianą orzeczenia środka zapobiegawczego;

II. rażąco niewspółmierność kary poprzez orzeczenie wobec skazanego kary pozbawienia wolności i grzywny w nadmiernej wysokości, nieadekwatnych w stosunku do zachowania skazanego zarówno w izolacji, jak i w warunkach

nieizolacyjnych i jego możliwości finansowych, wynikającą z nieuwzględnienia przy orzekaniu wszystkich okoliczności łagodzących.

Tak podnosząc, apelująca wniosła o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec skazanego M. S. zasady zbliżonej do absorpcji i w konsekwencji orzeczenie łagodniejszej kary łącznej w zakresie kary łącznej grzywny oraz kary łącznej pozbawienia wolności;

II. zwolnienie skazanego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego;

III. zasądzenie na rzecz obrońcy skazanego M. S. kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu nieopłaconej ani w całości ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się częściowo zasadna.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że w zbiegu realnym pozostają przestępstwa z wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 29 września 2006 r., II K 177/06 i Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 7 grudnia 2006 r., II K 282/06 (pierwszy zbieg) oraz przestępstwa z wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 marca 2013r., sygn. akt III K 261/11 i Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 18 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 487/14 (drugi zbieg). Ustaleń z tym związanych oraz samego rozstrzygnięcia w tym zakresie skarżąca zresztą nie podważa. Także i Sąd Apelacyjny, ze swej strony, nie znajduje podstaw do kwestionowania ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Apelacja obrońca skazanego jest wywiedziona generalnie przeciwko wymiarowi kar łącznych - pozbawienia wolności, jak i grzywny, które w ocenie apelującej są rażąco niewspółmierne, bowiem przy ich kształtowaniu sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, a mianowicie jego postępowania w warunkach wolnościowych, jak i izolacji oraz możliwości finansowych, nadto zdaniem apelującej sąd orzekł w tym zakresie w oparciu o niepełny materiał dowodowy czym naruszył art. 4,7,410, 424 § 1 k.p.k. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd meriti nie dopuścił się obrazy wskazanych w apelacji przepisów postępowania, całkowicie bezzasadny jest także zarzut skierowany odnośnie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II skazanego wyroku, natomiast nie można odmówić słuszności zarzutowi apelacji wywiedzionemu odnośnie wysokości kary łącznej grzywny orzeczonej w punkcie I wyroku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 k.k. możliwym było wymierzenie skazanemu kary łącznej grzywny od 100 do 150 stawek dziennych, przy czym wysokość stawki dziennej nie mogła przekroczyć 20 złotych (art. 86 § 2 kk) za pierwszy zbieg przestępstw, oraz kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 9 lat pozbawienia wolności za drugi zbieg przestępstw. Kształtując obie kary łączne uwzględnił Sąd meriti z jednej strony związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący pomiędzy przestępstwami składającymi się na realny zbieg przestępstw, a także opinię o skazanym zarówno w trakcie jego pobytu w izolacji, jak i z pobytu na wolności, nie mniej kształtując karę łączną grzywny nie uwzględnił w należyty sposób sytuacji zdrowotnej skazanego i jego możliwości zarobkowych po opuszczeniu izolacji.

Przechodząc zatem do kary łącznej pozbawienia wolności - punkt II wyroku - to w ocenie Sądu Odwoławczego brak jest rzeczowych powodów do jej złagodzenia. Przede wszystkim zauważyć należy, iż czyny popełnione przez skazanego dotyczyły różnych dóbr prawnie chronionych, popełnione były też w różnych odstępach czasu, oprócz czynu z punktu 3 pkt. 2 i 4 dot. przestępstwa z art. 159 k.k. Opinia o skazanym jakkolwiek dobra, a jego zachowanie oceniane jako poprawne, to nie można tej okoliczności nadmiernie przeceniać. Sąd Apelacyjny wskazuje przy tym, iż popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby bowiem do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową

i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, zaś żadna z tych sytuacji nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Zatem kara łączna pozbawienia wolności w wysokości 4 lat i 6 miesięcy (punkt II wyroku) jest w ocenie Sądu Apelacyjnego, ukształtowana prawidłowo. Zgoła inaczej ma się jednak sytuacja odnośnie ukształtowania kary łącznej grzywny (punkt I wyroku). Tutaj także czyny dotyczyły różnych dóbr prawnie chronionych, ale z drugiej strony przestępstwa zostały popełnione w zbliżonym okresie. I choć okoliczność ta, w powiązaniu z pozytywnym zachowaniem skazanego została prawidłowo zauważona przez Sąd meriti, to równocześnie w niedostateczny sposób ów Sąd pochylił się nad sytuacją skazanego związaną z jego stanem zdrowia, a co za tym idzie jego możliwościami zarobkowymi po opuszczeniu izolacji. Oczywiście skazany jest osobą młodą, ale pamiętać należy, iż w trakcie odbywania kary korzystał z przerwy w karze z uwagi na konieczność przeprowadzenia zabiegu laryngologicznego tj. operacji ucha. Nie można przy tym jednoznacznie stwierdzić, jak uczynił to Sąd rozstrzygający, iż okoliczność ta nie będzie miała wpływu na jego możliwości zarobkowe z uwagi na rodzaj działalności, którą planuje założyć, bowiem plany zawodowe skazanego to jedno, a możliwość ich zrealizowania, to już inna kwestia. Poza tym trudno przyjąć, że skazany zaraz po opuszczeniu zakładu karnego zrealizuje swoje zamierzenia i planowana działalność z dnia na dzień zacznie przynosić dochody. Dlatego też Sąd Odwoławczy biorąc pod uwagę powyższe uznał, iż właściwą będzie wobec skazanego kara łączną grzywny ukształtowana w rozmiarze 100 stawek dziennych po 15 złotych każda. I dlatego też zmienił zaskarżony wyrok w zakresie jego punktu I części dyspozytywnej, w pozostałym zaś zakresie utrzymał go w mocy.

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację – pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Na podstawie § 2 ust. 1 i 3 i § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 t. j.) należało zasądzić na rzecz obrońcy adw. M. P. kwotę 147, 60 zł w tym należny podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.